

РЕШЕНИЕ

№ 413

гр. София, 21.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 30.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Славия Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5836** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК вр. чл. 1 от ЗОДОВ.

Образувано е по Искова молба вх.№ 16140/28.05.19г на [фирма]-С. с представляващ Б.А. и с проц.представител адв. С.П. против Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда“, за осъждане на ответника да му заплати на осн. чл. 1 от ЗОДОВ обезщетение за имуществените вреди, пряка и непосредствена последица от отменено НП № 23-001782/25.07.17г на Директор на Д“ИТ“-Софийска област, а именно: 1. Сума в размер на 480 лв с ДДС, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди - разноски за платено адвокатско възнаграждение по нахд № 15746/17г на СРС; 2. Сума в размер на 480 лв. с ДДС, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди - разноски за платено адвокатско възнаграждение по КАНХД № 586/18г на АССГ; 3/ законната лихва върху сумата от 960лв /общо/ от 28.05.19г/датата на иска/ до окончателното изплащане

В съдебно заседание ищецът чрез адв. П. поддържа иска и уточняващия искова молба от 26.09.19г, моли и за присъждане на разноски по делото по списък.

Ответната страна ИА“ГИТ“, чрез процесуалният си представител ю.к. П. признава иска по основание и размер и моли за присъждане на разноски по делото в мин. размер. Поддържа писмен отговор по иска.

Прокурорът намира иска за основателен и доказан по основание и размер и моли за уважаването му.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На ищеца [фирма]-С. с представляващ Б.А. е издадено НП № 23-001782/25.07.17г на Директор на Д“ИТ“-Софийска област, с наложена му имущ.санкция в размер на 3 000лв. НП е отменено с Решение от 06.12.17г по нахд № 15746/17г на СРС, НО, 15 състав, потвърдено с Решение № 2245/03.04.18г по канхд № 586/18г на АССГ. Пред СРС и пред АССГ ищецът е бил представляван от адв. П. по силата на представено по двете дела отделни/за съответната инстанция/ пълномощни и договори за правна защита , в които са обективирани и разписки за платени в брой адв. хонорари за всяка от двете инстанции в размер на по 480 лв с ДДС /400лв и 80лв ДДС/.

Съдът намира от правна страна следното:

В случая се претендира вреди в резултат на отменено с влязъл в сила съдебен акт като незаконосъобразно НП.Ищец е адресат на отмененото НП. Ответникът – ИА“ГИТ“ /самостоятелното юридическо лице/ е надлежно посочен от ищеца /потвърдено от ответника в с.з/. Според чл. 203, ал. 1 от глава XI на АПК исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на тази глава. Съгласно чл. 203, ал. 2 от АПК за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ. Нормата на чл. 1 от ЗОДОВ регламентира, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковете се разглеждат по реда, установен в АПК. Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предполага кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда (претърпяна загуба или пропусната полза) от такъв административен акт или от незаконно действие или бездействие; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Липсата на който и да било от елементите на този фактически състав препятства реализирането на отговорността на държавата по посочения ред.

По отношение на първата от изискуемите предпоставки, Съдът се позовава на задължителната тълкувателна практика, дадена с Тълкувателно постановление № 2/19.05.2015 г., на ВКС и ВАС и Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г. на ВАС. В тази връзка, процесното отменено като незаконосъобразно НП представлява властнически акт, издаден от административен орган, в рамките на неговата компетентност, който административен акт, макар да поражда наказателно-правни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност. Ето защо е доказана първата от визираните по-горе предпоставки - отменен като незаконосъобразен акт на държавен орган, издаден при упражняване на административна дейност.

При това положение Съдът дължи произнасяне по наличието или липсата на останалите материално-правни предпоставки за ангажиране на отговорността на ИА“ГИТ“ за причинени вреди по реда на ЗОДОВ, като следва да се разгледа всяка една от исковите претенции, така както са заявени от ищеца /имуществени вреди и лихви/. Както бе отбелязано вече, по двете дела има приложени доказателства за договорени и респ. внесени адвокатски хонорари в размер на по 480 лв с ДДС за всяка

инстанция. Съдът намира, че ищецът като носител на доказателствената тежест е доказал в рамките на настоящото дело, че реално е направил претендираните имущ. вреди разход за адвокатски хонорар в рамките на производствата пред СРС и АССГ.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата, е необходимо да бъде установен и доказан не само отменен незаконосъобразен акт, но и настъпили вреди, като пряк и непосредствен резултат от тази дейност. Съгласно Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г., по тълкувателно дело № 2/2016 г., на Върховният административен съд на Република България - ОСС от I и II колегия на ВАС, при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им, представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ. Действително, плащането на адвокатско възнаграждение е по силата на облигационно правоотношение между ищеца и адвоката, но наличието на пряка причинна връзка е безспорно, доколкото поводът за упълномощаването и извършения разход за процесуална защита е именно издаденото наказателно постановление. Както е посочено в тълкувателното решение, неразделната взаимовръзка между издаденото наказателно постановление и потърсената от наказаното лице адвокатска защита е пряка и непосредствена, тъй като те се намират в отношение на обуславяща причина и следствие. Според ВАС, безспорно потърсената адвокатска помощ и платеният адвокатски хонорар е пряка и непосредствена последица от издаденото наказателно постановление, тъй като обжалването на този акт е законово регламентирано и е единственото средство за защита на лицето, което твърди, че неговите права са накърнени неправомерно от административния орган. Изплатеното адвокатско възнаграждение се явява вреда, тъй като е налице намаляване на имуществото на ищеца в резултат на незаконосъобразно издаденото наказателно постановление, а ангажираната адвокатска защита е израз на нормалната грижа на лицето за охраняване на собствените права и интереси. Следователно е налице отменен административен акт и причинени материални вреди, изразяващи се в заплатени адвокатски възнаграждения. Които вреди се явяват пряка и непосредствена последица от отмененото НП, съгл. ТР № 1/17г. на ВАС.

Съдът следва да установи размера на вредите въз основа на събраните по делото доказателства. Ищецът е доказал претендираните имущ. вреди като размер, като по тях ще се дължи лихва за времето от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

С оглед изложеното следва да се уважи иска за имуществени вреди в размер на 960 лв общо, представляващи адвокатско възнаграждение за един адвокат по нахд и канхд, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Доколкото ответникът признава иска, предявен в този му размер /предявен и със съдържащо се начислено ДДС върху адв. хонорари в размер на по 400лв /, Съдът няма да коментира следва ли да се обезщети в това производство и начисленото ДДС/щом ответника признава иска в този му вид/.

Ищецът е претендирал разноски по делото. При този изход на делото, нормите на спец. чл. 10 от ЗОДОВ предвиждат плащане на разноските на ищеца. Претендираните разноски са в размер на 25лв дър. такса и 360лв с ДДС-адв. хонорар,

общо 385лв съгл. списък на разноските. Делото е с мат. интерес /960лв/, поради което мин. размер на адв. хонорар по чл. 8 ал.1 т.1 от Наредба № 1/04г е 300лв без ДДС, а съгл. § 2а от ДР- върху тях се начислява и ДДС /в размер на 360лв/. Възражението на ответника за прекомерност на адв. хонорар по това дело е неоснователно /в мин. размер е хонорара/.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Изпълнителна Агенция „Главна Инспекция по труда“ да заплати на [фирма]-С. с представляващ Б. Д. А. сумата от 960.00 лв /деветстотин и шестдесет лева/, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, произтекли от отмененото по съдебен ред като незаконосъобразно НП № 23-001782/25.07.17г на Директор на Д“ИТ“-Софийска област, ведно със законната лихва от предявяване на иска на 28.05.19г до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Изпълнителна Агенция „Главна Инспекция по труда“ да заплати на [фирма]-С. с представляващ Б. Д. А. сумата от 385 лв. /триста осемдесет и пет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия: